

pinlig for dem, der have lidt personlig Selvfølelse. Det var for øvrigt ikke for at sige dette, at jeg begærede Ordet, og heller ikke for at besvare den ærede Talers (M. Madsen) Henvendelse til mig om, at der skulde være noget uklart i min første Udtalelse. Jeg tror, den var klar og forståelig nok; jeg har i alt Fald ikke noget at tilføje. Nej, jeg bad om Ordet i Anledning af en Bemærkning af den højtærede Krigsminister. Han sagde, at Forholdene nu vare saaledes, at naar en Underofficerer nu gjorde sig skyldig i barbarisk Behandling af de menige, blev han altid tiltalt og straffet derfor. Jeg tror, den højtærede Krigsminister der siger noget mere, end han kan indestaa for. Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister i saa Henseende er i god Tro; men der kan vel forekomme Tilfælde, som ikke komme til den højtærede Krigsministers Kundskab. Det er i alt Fald mig bekendt fra sidste Sommer, at en Rekrut nede fra min Valgkreds, der gjorde Tjeneste ved en Bataillon her i Byen, sammen med to Kammerater blev Genstand for en saa barbarisk Mishandling fra en Underofficers Side, at denne Rekrut, om hvem jeg nærmest taler, som Følge deraf blev Krøbling for Livstid. Der blev klaget over dette til den vedkommende Officer, en Premierløjtnant, jeg tror ogsaa, han var Bataillonsadjutant, men det skal jeg ikke kunne sige; men denne Officer „fik dem fra“ at klage, han gjorde hele sin Indflydelse gældende for, at de skulde lade sig nøje med det og lade være at klage over ham, og det gjorde de saa ogsaa. Det var først, da den Rekrut, jeg taler om, var kommen paa Hospitalet, hvor han laa i 13 Uger, tror jeg, indtil han blev kasseret som utjenstdygtig for Livstid, først da Lægerne paa Garnisonssygehuset fik ham til Behandling og ved Forespørgsel hos ham bleve underrettede om, hvad Aarsagen var til den Skade, han led af, at Lægerne foranledigede, at Sagen blev optagen, og gjort til Genstand for Krigsretsbehandling, men der var da gaaet adskillige Maanedre efter selve Begivenheden. Den er altsaa bleven Genstand for Krigsretsbehandling, jeg ved ikke, om denne Behandling er endt, eller hvad Resultat den i saa Fald har faaet; det er muligt, at den vedkommende Underofficerer baade er blevet tiltalt og straffet, men jeg ønsker at betone, at dette skyldes *ikke* Officererne, det er sket *mod* den Officers Raad, som først havde med det at gøre, og kun som Følge af Lægernes Indblanding i Sagen.

□

Meyer: Det vakte forleden Dag nogen Forbavselse her i Tinget, da det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) blev beskyldt for at have det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen) under Armen. Det kunde maaske ogsaa vække nogen Forbavselse, at det i Dag er gaaet saaledes, at en Højremand fra Odense og en Socialdemokrat fra Kjøbenhavn have hinanden under Armen; men jeg maatte da maaske henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at der er en tredje Mand med, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen), et Medlem af Venstrereformpartiet, og jeg antager, at vi tre i Forening ville pynte ganske godt i Landskabet. Jeg har ellers blot forlangt Ordet for at sige det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Bjerrø), at jeg tror, han kunde spare sine Protester mod den Udtalelse, der kom fra min Side om det i Militærvæsenet, der kunde siges at have nogen Betydning for den unge Slægt. Jeg har jo udtrykkelig fremhævet, at jeg ansaa det nærmest for at være af Betydning for Ungdommens fysiske Opdragelse, at den kom under de Herrer Underofficerers Ledelse, men vel at mærke, naar der her er Tale om virkelig oplyste, dannede Mennesker, som man kunde betro Ungdommen til. Det er rigtigt, og det ved jeg saa fuldt vel, at det er saare langt fra Tilfældet overalt, der kan endnu findes mangfoldige Tilfælde, som man kan rette sin Kritik imod; men det afholder mig ingenlunde fra at sige, at saa meget mere Grund er der til at stille sig sympatetisk over for det foreliggende Lovforslag. Vi ere ogsaa enige om, at denne Opdragelse har Betydning for Ungdommen, og naar vi give Bevillinger til Skytteforeningerne, saa er det ikke, for at de skulle lære at haandtere Rifler og skyde Tyskere, men for at de unge Mænd i Almindelighed skulle nyde godt af Gymnastikkens Resultater, og jeg tror, at jo mere vi naa hen mod dette at yde ordentlige Lønninger i Forhold, hvor man betror Ungdommen til Folk, der skulle opdrage den, des mere vil man kunne gøre Regning paa, at denne Opdragelse vil blive nogenlunde god. Det er min Erfaring, at ussel Løn, Uvidenhed og Raahed ere Trillingsøstre, og jeg tror derfor, at hvor man lønner en Smule bedre, vil man ogsaa give Mennesker Adgang til en fyldigere aandelig Udvikling, og derved vil man ogsaa kunne være sikker paa, at Ungdommen vil blive opdragen bedre. Af disse Grunde